

16. SÖZÜN KÜÇÜK BİR ZEYLİ DERS 1

Hulusi Bey: Ala resulina salavat

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَيْنِ الْعِنَايَةِ كَنْزِ الْهَدَايَةِ إِمَامِ الْحَضْرَةِ آمِينَ
الْمَمْلَكَةِ طِرَازِ الْحُلَلِ نَاصِرِ الْمَلَلِ تَاجِ الشَّرِيعَةِ سُلْطَانِ الطَّرِيقَةِ بُرْهَانَ الْحَقِيقَةِ
زَيْنِ الْقِيَامَةِ شَمْسِ الشَّرِيعَةِ شَفِيعِ الْأُمَّةِ عَالِي الْهِمَّةِ كَاشِفِ الْعُمَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
سِرَاجِ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُ عَاصِمُهُ وَ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَادِمُهُ وَالْبُرَاقُ مَرْكَبُهُ وَقَابُ قَوْسَيْنِ مَقَامُهُ
وَالْمَعْبُودُ مَقْصُودُهُ شَمْسُ الضُّحَى بَدْرُ الدُّجَى نُورُ الْهُدَى خَيْرِ الْوَرَى إِمَامِ
الْمُتَّقِينَ أَصْفَى الْأَصْفِيَاءِ مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ قِبْلَةَ
الْعَارِفِينَ وَكَعْبَةَ الطَّائِفِينَ وَحَبِيبِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَ عَثْرَتِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ آمِينَ.

Hulusi Bey: O orada kala o küçük zeyli tekrar okuyacaksınız. Ondan sonra bir bakalım.

**-: SEFERE ÇIKARKEN AYRILIRKEN ARKADAŞINA ALLAHA ISMARLADIK
DEMESİ TAVSİYEDE BULUNMASI ONA DUA ETMESİ VE ONDAN DUA
İSTEMESİ HAKKINDA AYET VE HADİSLER.**

Hulusi Bey: Şimdi onu kısaltmışlar hoşça kal. Hoş kalmayın, hoşça kal. İyi ki boşça kalın dememişler Hacı. Onunda zaten dolu tarafımız yok, hepsi boş. Lafı gūzar. Buyur.

-: Allahu taela şöyle buyuruyor; İbrahim dini oğullarına tavsiye etti. Torunu Yakup'ta öyle yaptı. Ey oğullarım! Allah sizin için İslam dinini beğenip seçti o halde sizde başka değil ancak Müslümanlar olarak can verin dedi. Yoksa Ey Yahudiler! Ölüm Yakup'un önüne geldiği vakit sizde orada hazır mı idiniz? Hayır. O oğullarına benden ölümünden sonra ne ibadet edeceksiniz dediği zaman. Onlar senin tanrına ve babaların İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın bir tek tanrı olan Allah'ına ibadet edeceğiz. Biz ona teslim olmuşuzdur demişlerdi.

Sure-i Bakara Ayet 132- 133

Hulusi Bey: Hiç ayet de okumadın yahu. Hadi bakayım. Yanlış mı okurum?

قال الله تعالى : وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ
الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَانُكَ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

Burayı okudun.

-: Evet efendim.

Hulusi Bey: Peki. Ayet okunmuş olsun da. Haydi bunu da öyle geçelim buyur.

-: Zeyd ibn Erkam (R.A.)dan Resul-u Ekrem Efendimiz bize irat ettiği hutbede. Allah'a hamdü sena ettikten sonra bizi öğütledi ve şöyle buyurdu:

“Ey insanlar! Dikkat ediniz! Ben ancak sizin gibi bir beşerim. Rabbimin elçisi gelip de ona icabet edeceğim zaman yaklaşmış bulunuyor. Ben size iki ağırlık bırakıyorum.

Hulusi Bey: Nasıl nasıl? Rabbimin?

-: Rabbimin elçisi gelip de ona icabet edeceğim zaman yaklaşmış bulunuyor. Ben size iki ağırlık bırakıyorum. Bunun birincisi Nur ve hidayet kaynağı olan Allah'ın kitabıdır. Allah'ın kitabını alınız ve ona sınıksız tutunuz buyurdu. Ve Kur'anı Kerime teşvik etti. Sonra ikincisi Ehl-i Beytimi bırakıyorum. Ehl-i Beytim hakkında size Allah'ı hatırlatıyorum dedi.

Hadis-i Müslim rivayet etmiştir.

Ebu Süleyman Malik bin Ebu Huveyris (R.A.)dan Biz Rasûlullah'ın yanına gelmiştik, aşağı yukarı aynı yaşta gençlerdik. Ve onun yanında yirmi gün kaldık. Resûl-u Ekrem çok merhametli ve yumuşaktır. Bundan dolayı bizim hısım ve akrabamızı özlediğimizi zan etti. Ve geride kimleri bıraktınız diye sordu. Biz de bıraktığımız kimseleri söyledik. Bunun üzerine “Ehl-i İyalinizin yanına dönünüz. Orada ikamet ediniz. Onlara din öğretiniz. İyiliği emr ediniz, namaz kılınız. Filan namazı filan vakitte ve filan namazı vakitte. Namaz vakti olunca içinizden biriniz ezan okusun, en büyüğünüz size imam olsun.” Buyurdu.

Hadisi Buhari ve Müslim rivayet etmişlerdir.

Buhari fazla olarak bir rivayetinde “Namazı benden gördüğünüz veçhile kılınız.” Cümlesini zikretmiştir.

Hulusi Bey: İkinci dersinde 16. sözün küçük bir zeyli vardı başladık epeyi de okuduk amma zaten küçük bir kısımdır bir daha okunmasını münasip gördük şimdi okuyacağız. Az az, az az.

KÜÇÜK BİR ZEYL

Kadîr-i Alîm ve Sâni'-i Hakîm, kanuniyet şeklindeki âdâtının gösterdiği nizam ve intizamla, kudretini ve hikmetini ve hiçbir tesadüf işine karışmadığını izhar ettiği gibi;

Hulusi Bey: Bir daha.

:- Kadîr-i Alîm ve Sâni'-i Hakîm,

Hulusi Bey: Yani bu kelimelerin yerine yalnız Allah deseydi olurdu amma fakat esmadan ne kadar çok zikredilirse o kadar halavet fazla olur. Onun için Kadîr-i Alîm ve Sâni'-i Hakîm, öyle diyor yani Cenab-ı Hak her şeye gücü yetendir de hem de herşeyi bilendir. Sâni'-i Hakîmdir, san'atları hakiminedir. Hikmetlidir, abes bir şey yoktur, manidardır. İstersen gök kubbesine bak, istersen baharda nebatatla süslediği zemine bak. İstersen kışın, arzın yüzünü beyaz kefen gibi kar perdesiyle örtmesine bak, istersen yazın, aynı yeri yeşil bir sahifeye çevirmesindeki şeye bak, hepsi hikmetli, hepsi kudretinin alameti, hepsi ilminin işaretini, hepsi sanatının i'cazkarane oluşunu gösteren ve hikmetlidir, abes değildir. Dikkat edilirse gün gibi aşikâr olarak hikmeti de görülür, ilmi de müşahede edilir, kudreti zaten aşikârdır, Onun kudretine yetişilmez. Evet.

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعُثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

dediği gibi. “Sizin ba’siniz de haşriniz de bize bir nefsin ihya ve imatesi kadar kolaydır.” Öyle bir Rabbımız var.

:- Kadîr-i Alîm ve Sâni'-i Hakîm, kanuniyet şeklindeki âdâtının gösterdiği nizam ve intizamla, kudretini ve hikmetini ve hiçbir tesadüf işine karışmadığını izhar ettiği gibi;

Hulusi Bey: Demek ilahi bir kanun cereyan ediyor. O hem ilahi kanunda beşer kanununa kıyas kabul edilemeyecek derecede farklıdır. Beşerin kanunları kısa bir zamana münhasırdır. Hatta noksanlığı daima görülür de bir biri arkasından ondaki aksaklıkları giderecek yeni yeni kanuncuklar da ona eklenir yine de başa çıkamazlar. Bunun garip bir tecellisi ben askeri hâkimlik işine de vekâleten baktığım için muharebe bittikten sonra yani 937 senesi 38 senesi, bir af kanunu çıkmıştı. Orda askerlikte af vardı. Bir tane askerliği affeden kanun çıkmıştı. Bizim yetiştiğimiz devirde ondan başka askerliği kökünden affedecek hiçbir kanun çıkmamıştır. O kanunun yedinci tefsirinden bizde bir mahkemeye verilmiş bir yüzbaşı vardı, topoğraf yüzbaşısı, yedinci tefsirinden istifade etti af oldu. Yedi defa tefsir ettiler, zımnî ettiler de ondan sonra o yüzbaşı af oldu. Beşer kanunları böyledir. Burada kanuniyet tabirini söylüyor ilahi kanunlar lâyetegayyerdur. Mesela ihya meselesi hayat vermek meselesi, şimdi bazı seneler bu sene olduğu gibi kış fazla oluyor. Bazı seneler olduğunu da gördük, sokaklar parça parça buz parçaları ile doluydu, onları kırarlardı şey olurdu, yine buz tutardı bunlar da oluyor. Beşerin bütün emeği o buzları eritemiyor, o havayı soğuktan kurtaramıyor. Hâlbuki Cenab-ı Hak bir iradesiyle, bir iradesiyle havaya havayı ısıtmak için bir irade edince bakıyorsun ki buzlar çözüldü. Kar kalktı. Kar perdesi altındaki zeminin yeşil yüzü görünmeye başladı. Bak kanuniyet. Bak beşer çalışır. Hatırlarsınız ya bu yakın senelerde gördük onları

ha, kış fazla olduğu zamanda her taraf belediyeden güya adamlar çıkmış habire koparmaya çalışırlar. Otellerin önünde adamlar çıkmış çabalarlar ki buzları koparsınlar. Kazma kıracak vaziyette, buz kopmaz. Vakta ki irade-i ilahiye havaya çıktı -hava ısın- hava ısınınca buzlar çözüldü. Bu o şeyden kazmaynan muharebe eden buz bu kere gevşedi, eridi, ufaldı. Arzın yüzündeki o beyaz karlar onlar da gitti -hadi a şimdi de gitti- ateş yak, bilmem ne yap olmuyor. O mevsimi geldi mi öyle. Şimdi Kars-Sarıkamış mıntıklarında bulundum. 18 Nisan dedi mi -on sekiz nisan- mücerreb. Ovalar filanlar su kesiyor -on sekiz- su kesiyor. Hepsi eriyor. Birden bire de kar kalkmıyorsa da su kesiyor. Ondan sonra onlar akacak zemin meydana çıksın.

Kanuniyet şeklindeki diyor kanuniyet. Beşer kanunu gibi değil. Mevsimsiz, mevsimsiz soğuk, mevsimsiz sıcak, mevsimsiz kurak, mevsimsiz yağmurlar fazla, hulasa hepsinin adına bir kulp takarlar. Fakat Cenab-ı Hakk'ın iradesi çıktı mı, baran-ı rahmeti de iner. Yatmış olan mevcudat da melek-i ra'dın bağırmasıyla kalkar, vazife başına çıkarlar. Ordu misal, ordu misal bütün hayvanat yuvalarından taşar, çıkarlar. Şimdi çıktı mı hala çıkmış mı daha var değil mi?

-: Daha var.

Hulusi Bey: Daha var. Çıkan yerleri var çıkmayan yerleri var. Allah selamet versin Hacı İzzet Bey, şey dönüşünde burada çiçekler açtı diyordu. Ondan sonra soramadık ki çiçekler ne oldu. Orada yeniden bir kış başladı. Herhalde çiçekler de vefat etti.

-:Efendim biz giderken kar yağdı çiçekler. O dediği çiçekler üzerine karlar yağmıştı.

Hulusi Bey: Tamam.

-: Evet

Hulusi Bey: Evet yazı kış eder,

-: Amenna ve saddekna.

Hulusi Bey: Kışı da yaz eder. Yazda bazı şeyler, bu gün okuduk okuduk. Bütün esbab tamam. Ba'de ağaçlarda bir adet var meyveli ağaçlarda. Bir sene verir bir sene vermez. Fakat Üstad Hazretlerinin Barla'da bulunduğu günlerde o senelerde o adet silinmişti orda. Her sene muntazaman ağaçlar ellerini rahmet-i ilahiye'nin hediyeleriyle doldurur, insanlara buyurun der. Her sene..

Demek Cenab-ı Hak murad ederse bir vazifedar memurunu bir yere gönderir, müstemir âdetini de tebdil eder. O tebdil eder. Kanununu da O bozar. Çünkü O'nun gücü her şeye yeter.

Ezanı oranın halkında da dinlemişiz, gayet hafif, perişan vaziyette, Üstad'ın orada bulunduğu zamanda yüzleri güldü. Namaz yoktu, Üstad oraya gittiği zaman. İmamı ezan okur cemaat bulunmaz, kendi kendine kılar yahut da evine gider kılar. Ondan dolayı mahsul yok, meyve yok, kimsenin yüzü gülmez. Üstad oraya gittikten sonra yediden yetmişe kadar herkes namaza başladı. Cenab-ı Hak da her sahada bereketini gösterdi. Yani gözle görünür derecede. Ne

bileyim. Hikâye söylemeden olmuyor, alışmışta kudurmuştan beterdir, derler. Ben ne yapayım işte size bazı şeyleri söylüyoruz, duyduklarımızı. İbret için söylüyoruz.

Hazreti Musa (A.S) zamanında söylenmiş söylemedikte bir şey yoktur fakat unutulmuştur belki sırası geldi söyleyelim yine ziyanı yok.

Tur'a gittikten sonra –Ya Musa kavmine haber ver, bu sene kışı şiddetli getireceğim, ona göre tedarikli bulunsunlar.

Hazreti Musa da geliyor, kavmine haber veriyor.

Hikaye Hacı hikaye.. Kış gelip geçiyor diğer senelerden daha hafif geçiyor. İbret dikkat edilecek şeye bak. Peygamber hâşâ yalan söylemez. Allah'tan aldığını olduğu gibi söyledi. Neden kış olmadı. Herkes merak ediyor. Hazreti Musa (A.S) yine Tur'a gittiği zamanda Cenab-ı Hak'tan bundaki hikmeti sual ediyor. Ya Rabbi sen böyle emir buyurdun ben de kavmime emrinizi tebliğ ettim fakat kış eski senelerden daha hafif geçti. Her yerin kendine göre kışı vardır ha. Çöldeki kışlar bilhassa geceleri çok fazla tesirli olur. Evet, kimse bilmiyor netice. Cenab-ı Hak diyor ki; “Ya Musa! Sen emrimi kavmine tebliğ ettiğin zaman bir adamın zebun, ihtiyar, amel-mande bir merkebi vardı. Bu kışın ben buna yem yediremem, zaten kışta fazla olacakmış yularını çıkardı sahraya salıverdi. Benim hikmetim de onu yaşatmaktı. O merkebi yaşatmaktı. Onun için havayı yumuşak yaptım. Merkepte ölmedi, kışı bitirdi.” Bizim komşularımızdan Hafız Mahmut Efendi vardı rahmetullahi aleyh. O derdi kim bilir, kış hafif gitti mi derdi; -kim bilir kim merkebinin azad etti de bu sene Cenab-ı Hak da bizim kışımızı hafif geçiriyor. Ee şimdi, hadi gel bundan, bir hikâyedir bu hikâyede ibret var. Tahammülün fevkinde kış oluyor. Tahammül edilemeyecek derecede sıcak oluyor. Ha şu memleketimizde bu oturduğumuz yerde bu oturduğumuz yerde bu hal müşahede ediliyor. Yazın sıcağı Adana'yı geçer bazen, kışın soğuğu Erzurum'u geride bırakır.

Acaba burda çok muti kullar var da onun için mi? Desene hiç nefsimize kıyamayız ki sen kusurlusun diyelim, -e canım hepimiz mi kusurluyuz- hiç belli olmaz.

Cenab-ı Hak bir kulunu sever, onun yüzü suyu hürmetine, onun hatırı için, o memleketi rahmet nazarıyla bakar. Bir tek kulunu bir tek he.. Evet, bir tek kulundan da kahir tecellisi başlar. Bir adamın seyyiesiyle de bir memleket kahrolur mu, olur bazan da öyle olur. E hâlbuki ümem-i salifenin sebab-i mahivleri olan her suç, şu asırda aramızda eksiksiz mevcut. Umumi bela gelmiyor. Fakat belalar da eksilmiyor, devam ediyor. Demek ki içimizde ilahi emirlere karşı isyan edenler var.

Yani belki de o Hacı Ağa seni darıltmayayım belki de ben. Sen darılmayasın aman, yok.

-; Estağfurullah

Hulusi Bey: Belki de o asi benim. Mümkündür. İşte benim yüzümden memleket tahammülsüz bir kış geçirir, tahammülsüz bir yaz geçirir. Susuzluk olur, Allah esirgesin hastalık olur. Çeşitli beliyeye bir biri arkasından gelir. Buradan çıkaracağımız şudur: **Memleketi bir afet istila ederse bu afetin gelmesine sebep benim diyebilmek.** Her mü'min bu afetin sebebi

benim Rabbımla olan muamelemdeki sakatlıktandır. Benim şumluğum, benim günahımın çokluğu bu afetin gelmesine bu beliyenin istilasına sebep olmuştur deyip istiğfar etmektir.

Evet, pürşer beşerden öyle günahlar, öyle şeyler zuhur ediyor ki, bir yerde buyurduğu gibi bir mektubunda yazdığı gibi belki de Cenab-ı Hak, çok şartların vücudundan sonra getireceği kıyameti, bu şerhler karşısında onu kaldırarak, hiç o şartları daha devam ettirmeyerek, birden bire de kıyamet-i kübrayı getirebilir. Öyle bir Zat-ı Zülcelaldir ki O, O'na kimse niye şartları tamamlamadan kıyamet-i kübrayı getirdin, niye bu nizamı bozdun diyebilir mi?

-: Hâşâ hâşâ!

Hulusi Bey: Çünkü

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ

O'na hiç kimse soramaz. Onu kimse naspetmemiş ki azletsin. Hâlbuki O'nun dışında O'nun dışındakiler kuldur, padişaktır, kraldır, reis-i cumhurdur, beydir, paşadır fakat nihayet Cenab-ı Hakk'a yine kıyas kabul etmeyecek derecede küçüktür acizdir zaiftir. Acz-i za'fını unutup da Cenab-ı Hakk'ın evamirine karşı isyana cesaret ederse Cenab-ı Hakk, onun şumluğu sebebiyle hem onu hem etrafını hem belki dünyayı da yıkabilir.

Elbette bir daha bir mantıki bir delil istersiniz, derslerimizde geçiyor.

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ

ayeti nazil olduğu zamanda sahabe-i kiram ağlaştılar. Kıyamet saati yaklaştı. Çünkü şakk-ı kamer mu'cizesi vukua geldi. Evet, kameri şak eden Zat-ı Zülcelal o bahanedir. Bir mu'cizedir, onun parmağının işaretiyle o mu'cizeyi gösterdi. Binaenaleyh

-: Fiyatını verelim

Hulusi Bey: o zaman ağlaşıyorlar onlar, nasıl oluyor ki? Derslerimizde geçtiği gibi 1400 sene geçtiği halde neden kıyamet gelmedi? Onun cevabı var mı yok mu? Diyor ki 1400 sene dünyanın ömrüne nisbet edilirse belki birkaç saattir. Dünyanın ömrüne nisbet edilirse belki birkaç saatten ibarettir. Ah! ah!

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * اِذَا السَّمَاءُ اَنْشَقَّتْ

gibi ayetleri de okuyoruz. O zamanki zevat, bu ayetlerin nüzulü zamanına yetişmiş olan sahabe-i kiram ondaki dehşeti hissediyorlar. Bize ne olmuş ki kılımız bile deprenmiyor. Kudret-i İlahiyye'nin, Azameti-i İlahiyye'nin bu dehşetli tasarrufat-ı Celaliye karşısında kılımız deprenmiyor. Nedir bu halimiz?

Memleketimizde hemen her sene çeşitli yerlerde çeşitli afetler gösteriyor. Beğenmiyoruz, mesela bi tarafta kızamık hastalığı diyor. Şu kadar çocuk tutulmuş, bu kadarı ölmüş. Ya bu ahval-i dâhiliyemiz? Efendim o öyle oldu da bu böyle oldu işte bunlar böyle, diyemiyoruz ki bizim kusurumuzdur. Cenab-ı Hak zulümden münezzehtir. Bunlar başka memleketin adamı

değil burda yetiştiler. Biz diyoruz ki tarladadır kusur, öteki diyor çiftçidedir kusur. Öteki diyor ne o, ne bu hava kurak gitti de sular azaldı da ondadır diyor. Bunun neticesi Fail-i Hakiki sanki isabetsiz iş görmüş.

-: Hâşâ hâşâ!

Hulusi Bey: O mutasarrıf-ı Kadir elbette tasarrufu hikmetlidir. Bu belalar ise birer memurdur memurin-i ilahiyedirler. Bizi uyandırmaya memur edilmişlerdir. Aczimizi görelim, za'fımızı anlayalım, O Kadir-i Zülcelal'a isyanımızı attık, yaptığımızdan peşiman olduk, işte geldik. Sen affedicisin, affi seversin, bizi affet, diyemiyoruz da şimdi. Havada geziyoruz. Şu şundan böyle oldu da onun için böyle oldu, yoksa olmazdı böyle. Yağmur yağmadı da sular azaldı. Esbab birinci derece... tenkid ediyoruz Ha Onu, esbabperest, maddeperest, tabiatperest, ya nedir? Sen ben konuşmalarımızda diyoruz bu sene yağmur çok yağdı onun için böyle oldu. Yağmur yağıyor bangaldeş miydi o?

-: Bengaldeş, bengaldeş.

Hulusi Bey: bengal!

-:Evet.

Hulusi Bey: Benim dilim dönmüyor. Mamafih sen bana usta olursun.

-: Estağfirullah..

Hulusi Bey: Demek Bengaldeş!

-: Evet.

Hulusi Bey: Eyi eyi. Bir kelime öğrendik. İnek öldü hap kesildi. Üstadım budur. Bu da bana bengaldeşi öğretti o da üstadım.

Hele sen şu suyu iç bakalım. Ne yapsın okuyan ne yapsın? Ben müdahale etmesem, araya girmesem..

-:

Hulusi Bey: Hacı Ağa ikindide bulunsaydın bu zat bana şey söyledi. Bir iki defa onun adı nedir böyle yaparlar? Böyle ucu sivri bir şey olur ha.. Hacı Ağa burdaydı, Hacı Ağa buradaydı Hacı Ağa...

Şimdi anlıyorum nedir? Hacı Mahmut diyorsun ki sen zannediyorsun ben boş adamım. Ben geldim onun için sen hararetlendin. Yoksa hiç sesin çıkmıyordu.

Hacı Mahmut: Size selam getirdim ağabey! Kastamonu'dan Mehmet Fevzi abinin çok selamları var.

Hulusi Bey: Allah razı olsun.

Hacı Mahmut: Diyor ki ben onu, 35 senedir duama dâhil etmişim ismen. Ellerinden öperim. Bana dua etsin. İsmen de beni duasına dâhil etsin.

Hulusi Bey: Sen de inandın mı?

Hacı Mahmut: Aldığımı naklediyorum.

Hulusi Bey: Yani sen demedin mi ellerinden öperim dediğin adam, böyle bir adam değildir, yazık sana.

Hacı Mahmut: Elhamdülillah o biliyor, o biliyor. Görmemişiz ama diyor, dünya gözüyle, Bayram abinin, Sungur abinin, Hüsnü abinin, Tahir abinin onların..

Hulusi Bey: Sungur'dan bir, iki üç satırlık bir yazı aldım. Ona da yazdığım hiç âdetim değildi. Yalnız iki üç satırdan ben cevap verdim.

Hacı Mahmut: Buraya gelme ihtimali var gelecek buraya da.

Hulusi Bey: Neyse. Kısmetse gelir görürüz. Gelip görmemek, gidip gelmemek hepsi olağan şeylerdir. Bir de yeni imlada, yeni terimde oluşmak da var. O nedir? Sen yazı işlerini bıraktın galiba. Oluşmak nedir? Hacı Sabri bunun inceliklerine vakıftır.

Hacı Sabri: Efendim! Kalble olur. Kalbler bir biri ile şeye geçer.

Hulusi Bey: Ne dedi?

-: Kalb kalble.. kalbler birbiri ile muhabere ederler.

Hulusi Bey: Oluşmak ama bu yeni lisan. Maşallah sen güzel tevil ediyorsun.

Ahsen ahsen... ahsen surette tefsir etti, tevil etti Hacı Ağa. Buyur.

-: şüzuzat-ı kanuniye ile,

Hulusi Bey: Şüzuzat-ı kanuniye ile kanunda da bazı şüzuzat var. Şahs, müstesna, yani muttarid değildir.